

30 | MINNINGAR

Sturla Guðbjarnason

† Sturla Guðbjarnason fæddist á Akranesi 10. september 1940. Hann lést á Landspítalanum í Fossvogi 20. október 2014. Foreldrar hans voru Guðbjarni Sigmundsson verkamaður og Guðný Magnúsdóttir húsfreyja, búsett í Ívarshúsum á Akranesi. Systkini Sturlu: Sveinn, f. 14.9. 1922, d. 4.9. 2008, Fjóla, f. 28.12. 1925, Vigdís, f. 20.1. 1927, Lilja, f. 27.7. 1928, d. 31.8. 2003, Erna, f. 11.7. 1930, d. 16.7. 2011, Sigmundur, f. 29.10. 1931, Sveinbjörn, f. 8.6. 1939, d. 19.2. 2009, og Hannesína, f. 16.4. 1944. Sturla kvæntist 18.6. 1960 Diljá Sjöfn Pálsdóttur Snaefeld, f. 6.7. 1940. Foreldrar hennar voru Páll Jóhannsson Snaefeld og Guðlaug Bjarnadóttir, búsett í Reykjavík. Börn Sturlu og Diljár eru: 1) Guðlaug Rut, f. 2.8. 1961. Sonur hennar: Smári, unntasta hans Edda S. Ingólfssdóttir og eiga þau tvo syni, Arnar Jaka og Ingvar Breka. 2) Guðný Björk, f. 29.5. 1966, d. 25.9. 1992, var gift

Hannesi F. Sigurðssyni, börn þeirra a) Thelma Sjöfn gift Guðmundi Sveinssyni og eiga þau þrjú börn: Jökull Mána, Almar Frosta og Amelíu Rán. b) Sigurður Ástvaldur, f. 18.5. 1988, 3) Sölvi, f. 11.7. 1972, kvæntur Hilðu Björk Línberg og eiga þau einn son: Úlfar Andrea. Sturla ólst upp á Akranesi. Hann keppti í knattspyrnu með yngri flokkum á Akranesi og tók þátt í skátastarfi þar. Sturla fór í bændaskólann á Hvanneyri og útskrifaðist þar sem búfræðingur árið 1959. Á Hvanneyri kynntist hann eftirlifandi eiginkonu sinni Diljá Sjöfn.

Á nítjándra aldursári sínu tóku Sturla og Diljá Sjöfn við bú í Fosstatúni. Á þeim tíma var þar hvorki rafmagn né sími og aðstaður erfiðar. Þau byrjuðu með hefðbundinn búskap, en í gegnum tíðina tókust þau á við margskonar nýjungar, t.d. laxeldi, alifugla o.fl.

Sturla var virkur þátttakandi í starfi ungmannafélagsins Ís- anda veikist þú svo illa. Áhyggjurnar hellast yfir alla þína nánustu og lítið sem ekkert hægt að berjast. Við munum sakna þín mikið, elsku Sturla, vinarþel þins og einlægs áhuga á velferð okkar allra. Sársaukinn er mikill núna hjá þínu nánustu. Söknuður og kvíði fyrir komandi stundum. Þú hefur alltaf verið þessi sterki og trausti bakhjarl en nú verðum við að standa á eigin fótum og styðja hvert annað. Elsku Sjöfn. Mig tekur þetta svo sárt og ég finn svo til með þér. Þið hafði alltaf staðið tvö saman, verið saman, samstillt og samhent. Ég bið Guð að vernda þig og blessa.

Útför Sturlu fer fram frá Kópavogskirkju í dag, 29. október 2014, kl. 13. tónelskur. Það er þyngra en tárurnar taki að ég fái ekki að sjá þig aftur, hlusta á þig skella í stutta vísu, spila á nikkuna eða hljómborðið eða stríða mér eins og þér einum var lagið. Eftir að þið amma fluttu í Kópavoginn náði ég að kynna þér alveg upp á nýtt. Við höfum alltaf verið miklir mátar en í Kópavoginum náði þú að slappa af og njóta lífsins. Fékkst þér bát og fórst út að veiða, sem veitti þér einstaka gleði. Ég gat alltaf reitt mig á þig og ömmu og mér þótti einstaklega vænt um að þú vildir allt fyrir mig gera. Það gerir mig mjög hamingjusama að vita að þú varst stoltur af mér fyrir að halda áfram náminu í rafráttunum. Við gátum spjallað saman um námið, nýja tækni og bílað græjur. Mér hlýnar um hjartarætur við að hugsa til þess þegar við förum saman á sjávarútvegssýninguna, bara þú og ég saman. Þetta áttum við sameiginlegt og höfðum bæði gaman af. Elsku afi, ég veit að mamma hefur verið virkilega glöð að sjá þig og tekið einstaklega vel á móti þér. Ég elska þig og sakna þín, þín afastelpa, Thelma Sjöfn.

Það er stundum ótrúlega stutt milli hláturs og gráts í þessu lífi. Eina stundina er maður með góðum félagum og nýtur samvista, spjalls og vínatú og svo er eins og hendi sé veifað og þú stendur og kveður hann í hinstá sinn. Stundum allt svo miskunnarlaust og oft ekkert hægt að gera. Og akkúrat þá byrjar maður að rifja upp allar góðu stundirnar sem ég er svo þakklátur fyrir. En það læðast líka að manni erfiðu minningarnar þar sem við stóðum öll hlíð við hlíð í erfiðum veikindum Guðnýjar Bjarkar. Alltaf öll í sama líði, sama hvað á hjátaði. Ég tel mig afskaplega heppinn að fá að hafa ykkur Sjöfn í lífi mínu öll þessi ár. Þið hafði verið mér stoð og stytta og borið hag barnanna minna fyrir brjósti. Lagt allt í sólnar fyrir Thelmu og Didda og verið þeim allt sem ein amma og afi geta verið. Og undanfarið hefur verið svo margt skemmtilegt að gerast hjá okkur saman. Afmæli og skemmtanir, veiðiferð og aðgerðir, krakkarir, barnabörnin og svo margt fleira sem hefur fært okkur saman, ánægjustundir, kaffi, spjall og hlátur. Enda alltaf stutt í hlátur með þér, kæri Sturla. En svo, án sjáanlegs aðdrag-

Minningargreinar

Morgunblaðið birtir minningargreinar endurgjaldslaut alla útgáfudaga.

Skilafrestur | Ef óskað er eftir birtingu á útfarardegi verður greinin að hafa borist eigi síðar en á hádegi tveimur virkum dögum fyrir (á föstudegi ef útför er á mánuðegi eða þriðjudegi). Þar sem pláss er takmarkað getur birting dregist, enda þótt grein berist áður en skilafrestur rennur út.

Lengd | Minningargreinar sem birtast í Morgunblaðinu séu ekki lengri en 3.000 slög. Ekki er unnt að senda lengri grein. Lengri greinar eru eingöngu birtar á vefnum. Hægt er að senda örstutta kveðju, HINSTU KVEÐJU, 5-15 línur. Ekki er unnt að tengja viðhengi við síðuna.

Albert Már Steingrímsson, Benedikt Steingrímsson, Sigrún Steingrímssdóttir, Steingrímur G. Steingrímsson, Björk Steingrímssdóttir, barnabörn og barnabarnabörn.

STEINGRÍMS BENEDIKTSSONAR
húsasmíðameistara,
Linnetsstíg 2,
Hafnarfirði.

Ester Jóhannsdóttir, Kolbrún Sigurðardóttir, Ólafur S. Vilhjálmsson, Kristín P. Þórarinsdóttir, Gústaf Bjarki Ólafsson,

lendings og Dagrenningar. Þar tók hann þátt í uppsetningu leikrita ásamt annarri starfsemi þessara félaga. Samdi Sturla ófáar gamanvísur um líðandi stund og samferðafólki.

Sturla var einn af stofnumendur veiðifélags Grímsár og Tunguár og sinnti fjöldaverkna fyrir félagið, þ.e. gjaldkerastörfum, veiðivörslu, umsjón veiðihúss o.fl. Í tvö kjörtímabil sat Sturla í hreppnefnd Andaklshrepps og var oddviti annað tímabilið. Félagsmál voru líf og yndi Sturlu.

Árið 2001 fluttu Sturla og Diljá Sjöfn frá Fosstatúni í Kópavog eftir fjörutú og þriggja ára búskap í Fosstatúni. Þar liggur eftir þau gott og farselt ávistarfar. Í Kópavogi undu þau hag sínum vel. Sturla fór fljótt í vinnu við húsvörslu og öryggisráð hjá Símanum. Saman áttu þau svo marga og góða vini í starfi eldri borgara í Gullsmára þar sem Sturla var m.a. söngstjórnandi Gleðigjafanna ásamt því að sjá um og skipuleggja kvöldvörur.

Sturla var öllu sínu fólki mikill gleðigjafi og var þeirra stoð og stytta. Kvepti sér bít og fór oft ýmist einn eða með sínu fólki til veiða. Hann hafði mikla tónlistaræfuleika og spilaði mikið á bæði orgel og harmoníku og hafði af því mikla ánægju. Útför Sturlu fer fram frá Kópavogskirkju í dag, 29. október 2014, kl. 13.

Það er komið að kveðjustund hjá ömmu Ingu Dóru. Það var gott að heimsækja ömmu. Hún var ljúf og góð og manni leið vel í návist hennar. Amma var líka sterk og traust og alltaf til staðar fyrir stóra sem smáa. Ég á margar góðar minningar frá Merkur-götunni. Sem barn og unglingur aðstoðaði ég ömmu í garðvinnunni á sumrin enda garðurinn stór og glæsilegur. Við amma krupum saman við blómabeðin og ræddum daginn og veginn. Það var líka alltaf hægt að spyrra ömmu um góða bók til að lesa því var amma vel lesin og fród um menn og málefni og þekkti bæinn sinn mjög vel. Hún hafði gaman af því að segja frá fyrri tíð enda lifði hún tímana tvenna. Amma hélt vel utan um fjölskylduna sína og kallaði okkur saman við hvert tækifæri. Hún hélt í gamlar hefðir og við fjölskyldan eigum minningar um margar góðar stundir saman á Merkur-götunni, við lauffabrauðsútskurð, í skótuveislum á Þorlákssmessu, í áramótapartí og á þorrablótum, svo eitthvað sé nefnt. Amma naut þess að vera langamma og ég er þakklát fyrir að börnin mín tvö fengu að kynna þessari góðu konu. Ég á ömmu margt að þakka, hún var alltaf til staðar fyrir mig og kenndi mér svo margt. Henni verður sárt saknað.

Stórt skarð var hoggið í hjarta mitt 20. október síðastliðinn þegar yndislegi, fyndni og sterki afi minn kvaddi þennan heim, allt of snögg.

Þú varst klettur í mínu lífi, mikill hómorísti, ljúfur og afar

Anda veikt þú svo illa. Áhyggjurnar hellast yfir alla þína nánustu og lítið sem ekkert hægt að berjast. Við munum sakna þín mikið, elsku Sturla, vinarþel þins og einlægs áhuga á velferð okkar allra. Sársaukinn er mikill núna hjá þínu nánustu. Söknuður og kvíði fyrir komandi stundum. Þú hefur alltaf verið þessi sterki og trausti bakhjarl en nú verðum við að standa á eigin fótum og styðja hvert annað. Elsku Sjöfn. Mig tekur þetta svo sárt og ég finn svo til með þér. Þið hafði alltaf staðið tvö saman, verið saman, samstillt og samhent. Ég bið Guð að vernda þig og blessa.

Útför Sturlu fer fram frá Kópavogskirkju í dag, 29. október 2014, kl. 13. tónelskur. Það er þyngra en tárurnar taki að ég fái ekki að sjá þig aftur, hlusta á þig skella í stutta vísu, spila á nikkuna eða hljómborðið eða stríða mér eins og þér einum var lagið. Eftir að þið amma fluttu í Kópavoginn náði ég að kynna þér alveg upp á nýtt. Við höfum alltaf verið miklir mátar en í Kópavoginum náði þú að slappa af og njóta lífsins. Fékkst þér bát og fórst út að veiða, sem veitti þér einstaka gleði. Ég gat alltaf reitt mig á þig og ömmu og mér þótti einstaklega vænt um að þú vildir allt fyrir mig gera. Það gerir mig mjög hamingjusama að vita að þú varst stoltur af mér fyrir að halda áfram náminu í rafráttunum. Við gátum spjallað saman um námið, nýja tækni og bílað græjur. Mér hlýnar um hjartarætur við að hugsa til þess þegar við förum saman á sjávarútvegssýninguna, bara þú og ég saman. Þetta áttum við sameiginlegt og höfðum bæði gaman af. Elsku afi, ég veit að mamma hefur verið virkilega glöð að sjá þig og tekið einstaklega vel á móti þér. Ég elska þig og sakna þín, þín afastelpa, Thelma Sjöfn.

Inga Halldóra Jónsdóttir

† Inga Halldóra Jónsdóttir fæddist í Hafnarfirði 5. desember 1920. Hún lést á heimili sínu Merkur-götu 7 í Hafnarfirði 19. október 2014.

Foreldrar hennar voru hjónin Rebekka Ingvarsdóttir og Jón Andræsson veltstjóri.

Bræður hennar voru Vilhjálmur, látinn, kvæntur Guðrúnu Kristjánsdóttur, látin, þau áttu fimm börn og Andrés, látinn, kvæntur Svanhvítu Skúladóttur, þau áttu þrjú börn.

Fóstursystir Ingu Halldóru er Sonja Sveinsdóttir gift Sigurði

Jónssyni, þau eiga sex börn.

Inga Halldóra lærði kjólasama hjá frú Henný Ottóson og í Iðnskólanum í Reykjavík. Hún giftist Árna Magnússyni járnsmíð á Akureyri, þau skildu síðar. Inga Halldóra og Árnir eignuðust fjögur börn:

1) Rebekka, sonur hennar er Halldór Órvar Stefánsson. Kona Halldóru er Ásdís Þórólfsdóttir og þeirra börn eru Ronja, Hugl og Embla Rebekka.

2) Magnús Jón, látinn. Dóttir hans er Margrét Malena. Magnús var kvæntur Jóhannu Axels-

dóttur, synir hennar eru Gísli Rafn Ólafsson, kvæntur Sonju Pétursdóttur. Þeirra börn eru Ólafur Rafn, Axel Örn, Theodora, Chastity, Katla og barnabarnið Sólon Lewis. Þorvarður Tjörvi Ólafsson kvæntur Önnu Margréti Bjarnadóttur, þeirra börn eru Magnús Einnir, Ari Már og Valdís Inga. 3) Kolbeinn kvæntur Hjördísi Sigurbjörnsdóttur, þeirra börn eru Harpa, Ingvor og Kári. Maður Hörpu er Jökull Guðmundsson og þeirra börn eru Logi og Auður.

4) Ragnar. Inga Halldóra vann við að sauma á sínum yngri árum en lengst af vann hún í fiskvinnslu í Hafnarfirði. Hún ólst upp í Hafnarfirði og bjó þar mestalla ævina að undanskildum tæpum tveimur áratugum sem hún bjó á Akureyri. Inga Halldóra verður jarðsungið frá Hafnarfjardarkirkju í dag, 29. október 2014, og hefst athöfnin kl. 13. Forðmur hennar var ótrúlega hlýr. Mín fyrsta minning um hana var þegar hún sat með mig grátandi ífanginu, fjögurra ára stelpan og lofaði að gefa mér hring í afmælisgjöf, sem auðvitað varð raunin. Pabbi og Árnir föðurbróðir voru mjög góðir vinir, unnu saman og áttu saman hesthús og börnin þeirra voru á sama aldri. Inga Dóra tók á móti okkur með opinn faðminn þegar við komum í barnaafmælin og við áttum yndislega daga saman við lauffabrauðsgerð í desember og í jólaboðum á jóladag, það var í þá daga þegar hlustað var á jólakveðjur frá útlöndum.

Hún saumaði líka á okkur jólafötin, gaf sér alltaf tíma til þess þrátt fyrir að hún ætti fjögur börn. Mér eru sérstaklega minnst tveir dagar sem ég verð að veita þér mjög sníð sem ekki var eins og hjá eldri systur minni, ég gat hreinlega ekki valið sjálf og þá sýndi hún mér einstaka þolinmæði og valdi eflaust þann fallgesta kjól sem ég hef átt. Hann var fagurgrænn og glansandi og með ísamuðulu guð blómi.

Húsið okkar var rafmagnskynt og einn veturinn var rafmagns-laust í marga daga, mikið snjóáði og mjög kalt var í veðri. Þá kólnaði mjög mikið hjá okkur en víðast hvar annars staðar var kola- eða oliukynding. Þá var ekkert sjálfsgáðara en okkar fimm manna fjölskylda flutti heim til Ingu Dóru og Árna. Úr þessu varð heimikið ævintýri og gaman að vera svona mörg saman.

Við Kolbeinn vorum bekkjar-systkin og á foreldrafundi mætti Inga Dóra fyrir mig líka og sagði ömmu hvernig gengi hjá mér í skólanum.

nefnd í sömu setningunni Dísu og Diddi. Svona rétt eins og Silli og Valdi eða Gög og Gokke.

Og nú hefur hún Dísu kvatt þessa veröld eftir erfiða sjúkdómslegu.

Leikfélag Húsavíkur minnst Dísu sem einstaklega ljúfur og elskulegrar manneskju. Leikona var hún í allra fremstu röð og leiksigrar hennar á sviði gamla samkomuhússins eru orðnir margir og eftirminnlegir. Sem dæmi má nefna Ása í Pétri Gaut, Lily í „Heiðursborgurum“ sem L.H. frumfandi á Íslandi 1978, kerlinguna í „Gullna hljómu“, Málfríður símastúlka í „Sildin kemur og síldin fer“, en það leikrit var fyrst sett upp hér á Húsavík 1986, Felicy í „Ofurefli“ sem L.H. frumflutti einnig á Íslandi, frú Lester í „Tobacco road“, Lindu eiginkonu Willys Loman í „Söluáður deyr“. Tvívegis leikstjórn Hallmar sonur þeirra Dísu og Didda foreldrum sínum í samkomuhúsinu. Í fyrsta skiptið 1982 í leikritinu „Konurnar í Niskavörk“ og í síðara skiptið í hinu magnaða leikverki „Halti Billi frá Miðey 1999, en það leikrit var enn eitt leikritið sem L.H.

Nú er komið að kveðjustund hjá ömmu Ingu Dóru. Það var gott að heimsækja ömmu. Hún var ljúf og góð og manni leið vel í návist hennar. Amma var líka sterk og traust og alltaf til staðar fyrir stóra sem smáa. Ég á margar góðar minningar frá Merkur-götunni. Sem barn og unglingur aðstoðaði ég ömmu í garðvinnunni á sumrin enda garðurinn stór og glæsilegur. Við amma krupum saman við blómabeðin og ræddum daginn og veginn. Það var líka alltaf hægt að spyrra ömmu um góða bók til að lesa því var amma vel lesin og fród um menn og málefni og þekkti bæinn sinn mjög vel. Hún hafði gaman af því að segja frá fyrri tíð enda lifði hún tímana tvenna. Amma hélt vel utan um fjölskylduna sína og kallaði okkur saman við hvert tækifæri. Hún hélt í gamlar hefðir og við fjölskyldan eigum minningar um margar góðar stundir saman á Merkur-götunni, við lauffabrauðsútskurð, í skótuveislum á Þorlákssmessu, í áramótapartí og á þorrablótum, svo eitthvað sé nefnt. Amma naut þess að vera langamma og ég er þakklát fyrir að börnin mín tvö fengu að kynna þessari góðu konu. Ég á ömmu margt að þakka, hún var alltaf til staðar fyrir mig og kenndi mér svo margt. Henni verður sárt saknað.

Stórt skarð var hoggið í hjarta mitt 20. október síðastliðinn þegar yndislegi, fyndni og sterki afi minn kvaddi þennan heim, allt of snögg.

Þú varst klettur í mínu lífi, mikill hómorísti, ljúfur og afar

Anda veikt þú svo illa. Áhyggjurnar hellast yfir alla þína nánustu og lítið sem ekkert hægt að berjast. Við munum sakna þín mikið, elsku Sturla, vinarþel þins og einlægs áhuga á velferð okkar allra. Sársaukinn er mikill núna hjá þínu nánustu. Söknuður og kvíði fyrir komandi stundum. Þú hefur alltaf verið þessi sterki og trausti bakhjarl en nú verðum við að standa á eigin fótum og styðja hvert annað. Elsku Sjöfn. Mig tekur þetta svo sárt og ég finn svo til með þér. Þið hafði alltaf staðið tvö saman, verið saman, samstillt og samhent. Ég bið Guð að vernda þig og blessa.

Útför Sturlu fer fram frá Kópavogskirkju í dag, 29. október 2014, kl. 13. tónelskur. Það er þyngra en tárurnar taki að ég fái ekki að sjá þig aftur, hlusta á þig skella í stutta vísu, spila á nikkuna eða hljómborðið eða stríða mér eins og þér einum var lagið. Eftir að þið amma fluttu í Kópavoginn náði ég að kynna þér alveg upp á nýtt. Við höfum alltaf verið miklir mátar en í Kópavoginum náði þú að slappa af og njóta lífsins. Fékkst þér bát og fórst út að veiða, sem veitti þér einstaka gleði. Ég gat alltaf reitt mig á þig og ömmu og mér þótti einstaklega vænt um að þú vildir allt fyrir mig gera. Það gerir mig mjög hamingjusama að vita að þú varst stoltur af mér fyrir að halda áfram náminu í rafráttunum. Við gátum spjallað saman um námið, nýja tækni og bílað græjur. Mér hlýnar um hjartarætur við að hugsa til þess þegar við förum saman á sjávarútvegssýninguna, bara þú og ég saman. Þetta áttum við sameiginlegt og höfðum bæði gaman af. Elsku afi, ég veit að mamma hefur verið virkilega glöð að sjá þig og tekið einstaklega vel á móti þér. Ég elska þig og sakna þín, þín afastelpa, Thelma Sjöfn.

Herdís Kristín Birgisdóttir

† Herdís Kristín Birgisdóttir fæddist 15. júlí 1926. Hún lést 16. október 2014.

Útför Herdísar fór fram 25. október 2014.

Veturinn 1949-1950 verða straumhvörf í lista- og menningarlífi Húsavíkur. Leikritið Galdra-Loftur Jóhanns Sigurjónssonar er sett upp í samkomuhúsinu af tvítugum kennaraskólanema, sem las þennan vetur utan skóla. Það var ekki nóg með að þessi ungi maður leikstýrði sýningunni, hann lék auk þess sjálfan Loft og stúlkan sem hann trúlofaðist vorið eftir fór með hlutverk Dísu. Sýningin fékk afbragðs dóma og sérstaklega þótti framganga þessa unga pærs með miklum ágætum.

Svo náin voru þau hjón í list-sköpun sinni að þau voru jafnan

frumflutti á Íslandi. Hallmar og Karl Guðmundsson þýddu verklið af einstakri smekkvís. Parna fóru þau hjónin á miklum kostum og áttu salinn eins og svo oft áður.

Þessi litla upptalning á afrekum Dísu sýnir að hún hefur tekið á við mörg vandasöm verkefni. Öllum þessum víðafagsefnum skilaði hún af miklum metnaði, enda lofuð og dáð fyrir vikið. Hún var um tíma handavinnukennari við barnaskólann og oft saumaði hún listafagra búninga í leikhúsinu. Öll verkefni stór sem smá vann hún af einstakri smekkvísi og ljúfmennsku.

Nú þegar við kveðjum Herdís Birgisdóttur er efst í huga okkar þakklæti. Þakklæti fyrir að hafa átt svo fallga og hæfileikarika manneskju og fengið að starfa með henni. Sannarlega auðgáði hún líf samborgara sinna með afgerandi hætti.

Hljófar kveðjur sendum við Sigurði og fjölskyldunni allri.

Blessuð sé minning Herdísar Birgisdóttur.

F.h. Leikfélags Húsavíkur
Þorkell Björnsson.
Meira: mbl.is/minningar